

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Juan Pedro Ludeña Hormigos

Strona pozwana: Banco de Santander, S.A.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 22 ust. 1 ustawy 16/09 z 13 listopada 2009 r. w sprawie usług płatniczych jest zgodny z prawem wspólnotowym w zakresie, w którym umożliwia instytucji bankowej wprowadzenie lub podwyższenie opłat za usługi zmieniając uprzednio uzgodnione warunki?
- 2) Czy możliwość rozwiązania umowy bez kosztów stanowi wystarczającą ochronę klienta?
- 3) Czy uzgodnione między stronami postanowienia umowne, które umożliwiają podjęcie działań zgodnie z przepisem wskazanym w pytaniu pierwszym są ważne?
- 4) Wreszcie, w razie udzielenia na poprzednie pytania odpowiedzi twierdzącej, czy dwumiesięczny termin wypowiedzenia jest zgodny z prawem wspólnotowym?

Skarga wniesiona w dniu 16 kwietnia 2014 r. – Komisja Europejska przeciwko Królestwu Danii

(Sprawa C-190/14)

(2014/C 223/05)

Język postępowania: duński

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: E. Manhaeve, U. Nielsen, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Danii

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że poprzez nieopublikowanie do dnia 22 grudnia 2009 r. ostatecznych planów gospodarowania wodami w dorzeczu i nieprzekazanie ich kopii do Komisji do dnia 22 marca 2010 r., a w każdym razie niepowiadomienie o tym Komisji, Królestwo Danii uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej⁽¹⁾;
- obciążenie Królestwa Danii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Dania kilkakrotnie przyznała – ostatnio w odpowiedzi z dnia 18 grudnia 2013 r. na dodatkową uzasadnioną opinię Komisji – że żadne z czterech duńskich dorzeczy nie jest obecnie objęte planem gospodarowania wodami i że kopie ostatecznych planów gospodarowania wodami w dorzeczu na okres sześciu lat kończący się w dniu 22 grudnia 2015 r. nie zostały przekazane Komisji.

Komisja stwierdza, że Dania nadal nie zastosowała się do art. 143 ust. 1 i 2 dyrektywy. Z odpowiedzi Danii z dnia 8 maja 2013 r. wynika, że przewiduje ona, iż naruszenie art. 13 dyrektywy potrwa do maja 2014 r. (około trzy i pół roku po upływie wyznaczonego terminu). Ponadto Komisja uważa, że Dania nadal nie zastosowała się do wymogów określonych w art. 15 ust. 1 dyrektywy, zgodnie z którym termin na powiadomienie Komisji został wyznaczony na dzień 22 marca 2010 r.

⁽¹⁾ Dz.U. 2000 L 327, s. 1.